

[Johan Asmussen.]

derfor står vi nu med denne magre genganger af en udskrivningslov, et nyt eksempel på det for længst dybt beskæmmende lappeskrædderi.

Man har prøvet at give det udseende af at ville vise sin gode vilje i dette lovforslag. Man prøver at vise, at man godt ved, i hvilken retning udviklingen bør gå. Man forhøjer proportionalsskattegrænsen fra 22.000 kr. til 23.000 kr., med 1.000 kr., et tusinde kroner. Man forhøjer bundgrænsen lidt, man glatter en smule ud på de mest urimelige spring i progressionen. Lapperier. I virkeligheden blåer i øjnene og intet andet.

Man tør fra regeringens side åbenbart ikke gøre alvor af det, som man længe har vidst at man i hele samfundets interesse burde gøre, eller man har moret sig så længe med kildeskattepuslerier, at det pludselig er blevet for sent, så man ikke har haft tid til at udarbejde den virkelige saglige skattereform. Begge dele er lige forkasteligt, lige uundskyldeligt.

På denne baggrund kan jeg ikke på de uafhængiges vegne give tilsagn om medvirken til udskrivningslovforslagets gennemførelse i denne skikkelse. De uafhængige anser det for rimeligt, at vægten i hele beskatningen i videst mulig udstrækning lægges fra indkomsten over på forbruget, principielt og så vidt muligt således at man bortset fra rimelige punktskatter, afgifter på de enkelte klassiske varearter, tager skatten hos den, der har et særligt stort forbrug, og således at man belønner den, der sparer op til gavn ikke alene for sig selv, men for hele samfundet, for landets produktionsevne og konkurrencedygtighed.

Mit partis principielle standpunkt er nu som før, at proportionalsskattegrænsen bør føres til tops, således at lysten til at gøre en ekstra indsats, lysten til at vise initiativ, til at spare op og investere, ikke kvæles af en urimelig beskatning af den ekstra indsats, som samfundet har brug for.

Ud fra de samme synspunkter må vi med hensyn til formuebeskatningen forlange, at der nu gøres alvor af det, som praktisk taget alle erkender er både nødvendigt og rimeligt, nemlig at føre grænsen for den urimelige formuebeskatning meget væsent-

ligt op over de 90.000 kr., som den har stået fast på i alt for mange år.

Principielt vil vi have formueskatten, og også i væsentlig grad beskatningen af formuerenter, helt væk ud fra den betragtning, at det er en urimelig dobbeltbeskatning, der er hæmmende for det initiativ, som samfundet mere end nogen sinde har brug for — i øvrigt et synspunkt, som støttes af den kommende nationalbankdirektør.

Vi ved alle — og har fået det bekræftet i dag — at de konservative og venstre i alt væsentligt deler denne opfattelse. Man kunne have ønsket sig, at de ved fremsættelse af ændringsforslag under udvalgsarbejdet sidste år klart havde tilkendegivet deres standpunkt i konkrete ændringsforslag, og at de også på anden måde havde vist noget større aktivitet i mere konkret form.

Det ærede medlem hr. Poul Møller har jo nu i nogen grad fået opfyldt sine ønsker, vore fælles ønsker, om ændrede magtforhold her i tinget, og jeg går derfor ud fra, at VK-repræsentanterne i udvalget vil tage fat, hvor de slap sidst, at de vil kridte støvlerne og stå fast.

Finansministeren (Poul Hansen): Jeg kunne naturligvis indskrænke mig til at takke for den fra alle sider tilkendegivne beredvillighed til at drøfte denne sag videre i et kommende udvalg, for det er jo rigtigt, at lovforslaget først og fremmest er et oplæg til videre drøftelse i udvalget; det endelige resultat må jo afhænge af samspillet og samhørigheden med de mange andre finansielle problemer, vi står over for, men jeg vil dog alligevel gøre nogle bemærkninger til det, der er sagt.

Jeg synes, at den ærede ordfører for venstre talte på en næsten forurettet, for ikke at sige sur måde om disse ting. Jeg skal dog ikke opholde mig mere ved det, men blot sige, at det åbenbart er ved at blive en uudryddelig vane hos det ærede medlem.

Det er rigtigt, at dette lovforslag ikke indeholder alt det, der skal drøftes med henblik også på den direkte beskatning fremover. Der er ikke stillet forslag om ændring af børnetilskuddene, og det er begrundet dermed, at størrelsen af børnetilskuddene fremover må være afhængig af, hvorledes